మగమనసు

శ్రీమతి కొఠారి వాణీచలపతి రావు

వసుంధరకు ఆ రోజు పెళ్ళి చూపులట! ఇంట్లో అంతా చాలా హడావుడిగా ఉన్నారు. ఫలహారాలు ఏమేమి చేయాలో, కాఫీ ఇవ్వాలో, కూల్ డ్రింక్ ఇవ్వాలో తోచక తికమక పడుతున్నారు వంటింట్లో దుర్గమ్మగారు.

నౌకర్లతో డ్రాయింగ్ రూమ్‌లోని సోఫాలు, కుర్చీలు ఒక క్రమపద్ధతిలో అమరుస్తూ, పూలకుండీలలో తాజా పువ్వులు పెట్టమని ఆజ్ఞాపిస్తున్నారు వసుంధర తండ్రి వెంకట్రామయ్యగారు.

"ఏమేవ్! ఇంకా తెమల్లే...ఏం చేస్తున్నావ్ వంటింట్లో?" వంటగది గుమ్మంలో నుండే కేక పెట్టారు ఆయన. లోపలినుండి పింకీవంట వాసన గుప్పున రాగానే.... ముక్కుపుటాలు ఎగరేస్తూ, "ఏం చేస్తున్నావ్ టిఫిన్?" అని ప్రశ్నించారు.

"కొత్తపెనరపప్పు నానబోసి గారెలు చేస్తున్నాను! ఎంతరుచిగా ఉన్నాయో!.... ఒక్కటి తినిచూడండి!" భర్తచేతికి ప్లేట్ అందించబోతూ అంది దుర్గమ్మగారు.

"గారెలా! చంపావ్‌పో! ఆ చేసే ముందు ఒక్కమాట నన్నడిగి చేయకూడదూ!" విసుగు ధ్వనించింది ఆయన కంఠంలో.

"ఏం?" బిత్తరపోయి చూసింది దుర్గమ్మ.

"నీ బోడి గారెలూ-బూరెలూ – తినటానికి ఆ పిల్లవాడేమన్నా పల్లెటూరివాడనుకున్నావా? ఫారెన్ వెళ్ళొచ్చిన.... డాక్టర్....తెల్సా?"

"డాక్టర్లు గారెలు తినరా ఏమిటండీ!? మరి ఏం తింటారో చెప్పండి అవేచేస్తాను!"

"సింపుల్‌గా.... నాలుగు బిస్కట్లు పెట్టి 'టీ' ఇస్తే చాలు!"

"ఇంటికి వచ్చిన పెద్ద మనుషులకు ....కుక్కలకు పడేసినట్టు బిస్కట్లు పెట్టడమేమిటండీ.... అసహ్యంగా!"

అమాయకంగా ప్రశ్నించింది దుర్గమ్మగారు. "ఇప్పటిదే ఫ్యాషన్ గా నీ. మాట్లాడకుండా చెప్పింది చెయ్యి!" కసురుకున్నారు వెంకట్రామయ్యగారు

బోలెడు పప్పు నానబోసి గారెలు వండాను! ఇప్పుడవన్నీ ఏం చేయను?"

"రాత్రికి నీకెలాగూ ఉపవాసంగా! కూర్చుని భోంచేయ్" అంటూ విసురుగా బయటికి వెళ్ళారు ఆయన

తన గదిలో మంచం మీద పడుకుని వారపత్రిక తిరగేస్తున్న వసుంధర తల్లి దండ్రుల సంభాషణ విని తనలో తనే నవ్వుకుంది. వాళ్ళ హడావుడి

చూస్తుంటే చెడ్డ చిరాకుగా ఉంది ఆమెకు. ఏదేశ రాజకుమారుడో వస్తున్నట్లు ఎందుకీ అర్థంలేని ఆర్భాటాలు అతి మర్యాదలు అనుకుంది వసుంధర.

ఉస్మానియా యూనివర్సిటీలో ఎం.ఏ చదువుతున్నది వసుంధర. నిజానికి ఆమెకు అప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోవాలని లేదు....రీసెర్చి చేయాలని, డాక్టరేట్ సంపాదించాలని ఎంతో ఆసక్తి ఉంది. కానీ తల్లీ దండ్రీ ససేమిరా అని వసుంధర ప్రమేయం లేకుండానే పెళ్ళి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. గట్టిగా కాదనటం, మొండికెత్తి సాధించటం వసుంధర స్వభావానికి సరిపడేవి కావు. నిండు కుండలా... తొణకని స్వభావం ఆమెది. మర్యాద మన్నన. పెద్దలపట్ల గౌరవం వసుంధరకు పుట్టుకతోటే అబ్బాయి. అతిసామాన్యమైన అలంకరణతో, మిత భాషిత్వంతో "పొందికైన పిల్ల" అని పెద్దల ప్రశంసలందుకుంది వసుంధర.

"ఇంకా ఇలాగే ఉన్నావేమే! అవతల వాళ్ళొచ్చే టయిమయింది! లే! లేచి.... ముఖం కడుక్కొని, జడేసుకొని....నా కంచిపట్టుచీర కట్టుకో!" గదిలో అడుగు పెడుతూనే పురమాయించారు దుర్గమ్మ గారు.

"ఇదిగో....నిన్నే....దానికి.... పట్టు చీరకట్టబెట్టి గంపెడు పూలుబెట్టి జాతర్లో అమ్మవారిలా తయారుచెయ్యకు.... ఆ పిల్లవాడికి నచ్చుతుందో, లేదో!" బయటి నుండే కేకపెట్టారు వెంకట్రామయ్య గారు. ఆ మాటతో మూతిమూడువంకర్లు తిప్పిన తల్లివంక నవ్వుతూ చూస్తూ "ప్రత్యేకంగా అలంకారాలెందుకమ్మా! ఇలాగే వుంటాను!" అంది వసుంధర.

"ఏమో! మీ ఇష్టమమ్మా! నాకేం తెలుసు!" అంటూ వచ్చినంత వేగంగా బయటికి వెళ్ళిపోయింది దుర్గమ్మగారు.

o o o

పెళ్ళిచూపులతంతు చాలా సింపుల్‌గా ముగిసింది. పిల్లవాడితో పాటు అతని తల్లీ అక్క మాత్రమే వచ్చారు. పచ్చటిదేహచ్ఛాయతో అందంగా, ఠీవిగా ఉన్న ఆ పిల్లవాణ్ని చూసి అప్పుడే తమ అల్లుడ్ని ఊహించుకొని సంబరపడి పోతున్నారు దుర్గమ్మగారు, వెంకట్రామయ్య గారు. వసుంధర అందంలో అతని ముందేమీ తీసిపోదు. ఒకరికొకరు పోటీ పడుతున్నట్టుగా ఉన్నారు ఇద్దరూ. అందుకనే అక్కడికక్కడే పిల్ల తమకు నచ్చిందని అంగీకారం తెలియ చేశారు పెళ్ళివారు. "పెళ్ళిచూపుల" కార్యక్రమం ముగిసే సరికి ప్రొద్దు గూకింది. పెళ్ళివాళ్ళు తిరిగి వెళ్ళటానికి ఇక ఆ రాత్రికి బస్సు, రైలు ఏదీ లేక పోవటంతో అక్కడే ఉండి పోవల్సి వచ్చింది.

భోజనాలు ముగిసి బయటకురాగానే వసుంధరను చూడటానికి వచ్చిన పిల్లవాడు వెంకట్రామయ్యగారితో "ఏమండీ! ఏం తోచటం లేదు! వసుంధరను తీసుకొని సెకండ్ షో పిక్చర్‌కు వెళ్ళొస్తాను!" అన్నాడు.

"సరే! అలాగే!" అంటూ వంట ఇంట్లోకి వచ్చి 'ఏమేవ్! ఆ పిల్లవాడు మన అమ్మాయిని రెండో ఆట సినిమాకు పంపించమంటున్నాడు తనతో" అని భార్య చెవిలో ఊదారు.

దాంతో బుస్సుమని లేచింది దుర్గమ్మ

గారు. "వీల్లేదు! పెళ్ళి కాకముందే సినిమాలు, షికార్లు తిరిగితే ఏం బాగుంటుంది? ఎవరయినా చూస్తే నవ్విపోతారు! అయినా ఆ పిల్లవాడు అదేంటి? ఇందాకా అంతే అమ్మాయితో....మాట్లాడాలంటూ గదిలోకి తీసుకెళ్ళి....తలుపులు బిగించి ఏమేమో మాట్లాడాడు; ఇప్పుడు....ఇలా అంటున్నాడు....అతని స్వభావంఏమిటో నాకు అర్థంగావటంలేదు!"

"పెద్దగా అరవకు! వాళ్ళు వింటారు! నువ్వు అన్నది నిజమేగానీ ఆ పిల్లవాడు విదేశాలలో తిరిగివచ్చినవాడు....వాళ్ళకు ఇలాంటి పట్టింపు లుండవు. ఆడా మగా అంతా కలిసి మెలిసితిరుగుతారు అక్కడ. ఇప్పుడు మనం ఏదయినా అంటే.... వాళ్ళకు కోపంవస్తుంది. బంగారంలాంటి సంబంధం చెయిజారిపోతుంది. అయినా ఇందులో ఇంత ఆలోచించవలసిందేముంది? వాళ్ళెలాగూ కాబోయే భార్యాభర్తలేగా...!" తనకూ ఇష్టంలేకపోయినా ఏదో ఒకటి చెప్పి సమర్థించాలనే ఉద్దేశంతో నీళ్ళు నములుతూ అన్నారు వెంకట్రామయ్యగారు.

"ఏమో....ఆ మూడుముళ్ళు పడ్డదాకా ఏం నమ్మకం? ఈ రోజుల్లో పీటలమీద పెళ్ళిళ్ళే ఆగిపోతున్నాయి....అయినా అశుభం మాటలు నా నోటితో ఎందుకని విస్తారుగానీ....మీ అమ్మాయిని అడిగి చూడండి....అదికూడా మీతో ఏకీభవిస్తే ఇక నేను చెప్పేదేముంది?" నిష్ఠూరంగా అన్నారు దుర్గమ్మగారు.

"అమ్మాయ్ వసుంధరా" అని కేకేసి ఏదో చెప్పబోయిన తండ్రిని వారిస్తూ అంది వసుంధర.

"మీరేం చెప్పబోతున్నారో నాకుతెలుసు నాన్నా! నన్ను తనతో సినిమాకు పంపించమని ఇందాక అతను మిమ్మల్ని అడుగుతుంటే విన్నాను. నాకు ఇష్టం లేదని చెప్పెయ్యండి. ఈ అతి చొరవ అంటే నాకు చిరాకు!"

దుర్గమ్మగారు కూతురు మాటలకి సంబరపడిపోతూ గర్వంగా భర్తవంక చూశారు.

వెంకట్రామయ్యగారు తల్లీ కూతుళ్ళు ఏకం కావటంతో ఏంచేయాలో తోచక, ఎలా వసుంధరకు నచ్చచెప్పాలో బోధపడక తికమక పడిపోతున్నారు.

ఇంతమంచి సంబంధం ఎక్కడతప్పిపోతుందో అని ఆయన బాధ ఆయనది.

చివరకు ఎలాగోలా తంటాలుపడి, బుజ్జగించి, లాలించి వసుంధరను 'ఊ' అనిపించేసరికి ఆయన తలప్రాణం తోకకొచ్చింది

వసుంధర, ఆమె కాబోయే భర్త భాస్కర్ ఇద్దరూకల్సి ఆరోజు సెకండ్ షో సినిమాకు వెళ్ళారు.

మూఢాలు కావటంతో....అవి వెళ్ళిన వెంటనే పెళ్ళి జరిగేట్లు....లగ్నాలు పెట్టుకున్నారు ఇరుపక్షాల వాళ్ళు. వచ్చే నెల పదవ తారీకే పెళ్ళి. ఇంకా నెల రోజులే ఉంది.

ఒకరోజు 'వసుంధర' పేరుతో పోస్టులో ఒక కవరు వచ్చింది. ఫ్రమ్ అడ్రస్ దగ్గర "భాస్కర్" అని ఉంది. ఆ ఉత్తరం చదవకుండానే తండ్రి చేతిలో పెట్టింది వసుంధర. బుగ్గలు నొక్కుకున్నారు దుర్గమ్మగారు. "పరవాలేదు చదువమ్మా! చదివి ఏం రాశాడో

చెప్పు! అన్నాడు తండ్రి. కానీ అందులో తల్లిదండ్రులకు చెప్పగలిగే విషయాలు లేవు! 'రిప్లయ్ ఇవ్వమన్నారు నాన్నా!' క్లుప్తంగా అంది వసుంధర.

'వద్దు!' అంది దుర్గమ్మగారు.

'నేను వ్రాయనులే!' అంది వసుంధర.

"అతగాడికి కోపం వస్తుంది! ఏదో రెండు ముక్కలు సింపుల్‌గా క్షేమ సమాచారాలు వ్రాయమ్మా!" అన్నాడు తండ్రి.

అలాగే తండ్రి బలవంతంతో కేవలం క్షేమసమాచారాలతో వ్రాసి పడేసింది వసుంధర.

పెళ్ళి ముహూర్తం దగ్గరపడే వరకు భాస్కర్ దగ్గర్నుండి కామాలు, ఫుల్‌స్టాపులు లేకుండా అలా ఉత్తరాల పరంపర శరవేగంతో వస్తోనే ఉంది.

o o o o

పందిట్లో సన్నాయి మ్రోగింది. బ్రాహ్మణులు ఎలుగెత్తి మంత్రాలు చదివారు. శాస్త్రోక్తంగా వసుంధర మెడలో మూడుముళ్ళు వేశాడు భాస్కర్. అన్ని రోజులు ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకున్నట్లున్న దుర్గమ్మగారు, వెంకట్రామయ్య గారు తృప్తిగా ఒక నిట్టూర్పు విడిచారు.

గంపెడు కోర్కెలతో భవిష్యత్తుమీద కమ్మని కలలతో భాస్కర్ జీవితంలో అడుగుపెట్టింది వసుంధర. వసుంధర తోటిదే లోకం అన్నట్లుగా ఆమె ఇష్టానుసారం ప్రవర్తిస్తున్నాడు భాస్కర్. వసుంధరలాంటి అందమైన భార్యను మెప్పించటానికి అనుక్షణం తాపత్రయ పడుతున్నాడు.

"వసూ! పిక్చర్‌కు వెళ్దాం పద!" అన్నాడు భాస్కర్ ఒకరోజు.

"యాక్టర్స్ ఎవరున్నారు ఆపిక్చర్లో?" అడిగింది వసుంధర.

చెప్పాడు భాస్కర్.

"అబ్బ! నాకు ఆ హీరో అంటే అసహ్యం! నేనురాను....మీరుపోండి?"

"ఏం?"

"ముఖమంతా మడతలు....బుగ్గలు సొట్టలుపడ్డ ఆ హీరోనుచూస్తే నాకు మా తాతయ్య జ్ఞాపకం వస్తాడు....లేవలేక, కూర్చోలేక....హీరోయిన్‌వెంట పరుగులు పెట్టలేక అతగాడు పడే అవస్థచూస్తుంటే నాలో ఓపిక నశిస్తుంది పిక్చర్ చూడలేక!" అంది వసుంధర ఈసడింపుగా.

"మరి ఎవరంటే ఇష్టం నీకు........ 'చిరంజీవి' పిక్చర్ ఉందిచూస్తావా"

"పరవాలేదు! చూడవచ్చు! అతని కంటే అతని హెయిర్ స్టయిల్ ఇష్టం నాకు....!"

మామూలుగా అన్న వసుంధర మాటలకు తన సాఫ్ట్ హెయిర్‌ను తడిమి చూసుకుంటూ బోలెడు విచార పడిపోయాడు భాస్కర్. ఆమరునాడే ఫాషన్ పార్లర్‌కు వెళ్ళి యాభై రూపాయలు సమర్పించుకొని కృత్రిమంగా జుట్టును ఉంగరాలజుట్టుగా మార్పించుకొనిగానీ రాలేదు.

అకస్మాత్తుగా మారి పోయిన భర్త వేషం చూసి విరగబడి నవ్వింది వసుంధర.

అలా.... భార్యకు నచ్చే విధంగా.... ఉండటానికి....తన వేషంసైతం మార్చేశాడు భాస్కర్. కానీ....కాలం గడుస్తున్న కొద్దీ.. భర్తలో....ఏదో మార్పు వచ్చినట్టుగా గమనించింది వసుంధర. చిటికి

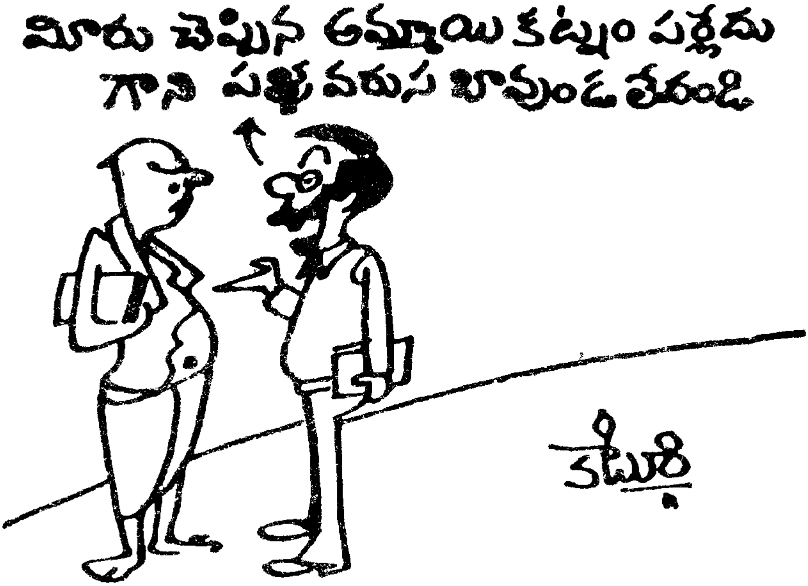

మాటికీ ఓరాతు పడటం, ఏవేవో ప్రశ్నలతో వేధించటం సాగించాడు భాస్కర్. భర్త ప్రవర్తనకు అర్థం ఏమిటో.... బోధ పడలేదు వసుంధరకు. ఒకరోజు యథాలాపంగా అడుగుతున్నట్లే....భర్త అడిగిన ప్రశ్నలవల్ల కొంత వరకు.... ఊహించ గలిగింది... అతనుహాత అతని మానసిక బలహీనత పూర్తిగా అర్థమయింది.

"వసూ! నాకన్నా ముందు నిన్ను ఎవరయినా పెళ్ళి చూపులు చూశారా?"

"ఓ నలుగురు అబ్బాయిలు వచ్చారు! ఒకతను ఇంజనీరు. ఇంకొకతనేమో లెక్చరర్....ఇక మిగతా వాళ్ళెవరో నాకు సరిగా గుర్తులేదు! మరి మీరు ఎంత మంది అమ్మాయిలను చూశారు?" సర

దాగా తనూ ప్రశ్నించింది వసుంధర.

"నా ముచ్చటెందుకుగానీ.... ఈ విషయం చెప్పు! నువ్వు అందంగానే ఉంటావు కదా! మరి ఆ సంబంధాలు ఎందుకు కుదరలేదు?"

"ఒకటి మాకే నచ్చలేదు....ఒకటి వాళ్ళకే నేను నచ్చలేదనుకుంటా.... మాటాడకుండా వెళ్ళిపోయారు! మరొకటి కట్నందగ్గర పేచీ వచ్చి ఆగిపోయింది! అవును! ఇప్పుడీ వివరాలన్నీ ఎందుకడుగుతున్నారు?"

"ఏంలేదు! సరదాకి! అది సరేగానీ వసూ! పెళ్ళిచూపుల అనంతరం వాళ్ళలోగ నిన్ను తనతో సినిమాకి రమ్మని ఎవరయినా అడిగారా?"

"లేదే!"

అడవి హస్తాలు

అడవిగాలి పిల్చి
చీకటి పేగుల్ని
బేడ్లతో చీలుస్తూ
రాత్రంతా పోరాడిన
నా....రక్త హస్తాలు
ఎంత అందంగా ఉన్నాయి
ఉదయార్కునికన్నా!!

కొనకంచి శారదాదేవి

"నేనేమీ అనుకోనుగానీ చెప్పవోయ్. ఆరోజు రిక్షాలో నేను నీ నడుంచుట్టూ చెయ్యివేసి చక్కిలిగింతలు పెట్టాను. అలాగే ఎవర న్నా....?"

"ఛ! ఛ! ఏం సందేహాలండీ మీవి! అసలు సినిమాకే పోలేదంటే....చెయ్యేశాడా అని అడుగుతారేం? అయినా ఎవడో మీద చెయ్యేస్తే నేనెలా ఊరుకుంటాను!" ఆవేశంగా అంది వసుంధర.

"మరి నేను వేస్తే ఊరుకున్నావుగా" సూటిగా వసుంధర కళ్ళలోకి చూస్తూ ప్రశ్నించాడు శంకర్.

"మీరు....మీరు వేరు! మీరు నా కాబోయే భర్త. అయినా మీలా సినిమాకు రమ్మని ఇంకెవరూ నన్ను అడగలేదు!"

"అడిగితే వెళ్ళేదానివే నన్నమాట! పీటలమీద పెళ్ళిళ్ళే ఆగిపోతున్న ఈ రోజుల్లో....సంబంధం నిశ్చయమైన ప్రతి వాణ్ని 'కాబోయే మొగుడని' వెంటేసుకు తిరుగుతావా?"

"రామ! రామ! ఇదెక్కడి అన్యాయ మండీ! అసలు నే నెవరితో తిరగలేదంటే నమ్మరేం? ఆరోజయినా మీరు రమ్మంటే మీకెక్కడ కోపం వస్తుందో అని.... నాన్న బలవంతంమీద మీవెంట వచ్చాను! అయినా ఈరోజు మీకేమయింది? ఎందు కిలాంటి ప్రశ్నలతో నన్ను వేధిస్తున్నారు? అయినా పెళ్ళికాని ఆడపిల్లను....అలా ఒంటరిగా సినిమాకు రమ్మని అడగటం మీతప్పు మాత్రం కాదా?" కోపంగా భర్తవంక చూస్తూ అంది వసుంధర.

"నేను మగవాణ్ణి! రమ్మంటాను.... వయసుగల ఇంటి ఆడపిల్లవయితే... అలా ఎవడు రమ్మంటే వాడితో పోతావా! నాతో వచ్చినదానివి....ఇంకోడితో పోలే దంటే నేనెలా నమ్ముతాను? నేనొక ఉత్తరం వ్రాయగానే సిగ్గూ సెరం లేకుండా తగుదునమ్మా అంటూ జవాబిచ్చావే! అలా ఇంకెంతమందికి 'ప్రేమ లేఖలు' రాశావో. ఆమాత్రం ఊహించ లేనంటావా? నీకు బుద్ధి లేకపోయినా మీ అమ్మా నాన్నల కయినా బుద్ధుండొద్దూ! అందుకే అంటారు పరువు ప్రతిష్ఠలు, సంస్కారం ఉన్న ఇంటి ఆడపిల్లను చేసుకోవాలని! నీ అందం చూసి భ్రమ పడటం.. నాదే బుద్ధితక్కువ!" ఛీత్కా రంగా వసుంధరవంక చూస్తూ, విసురుగా తలుపు గడియ తీసుకొని బయటకు వెళ్ళిపోయాడు శంకర్.

నిశ్చేష్ట అయి శిలాప్రతిమలా అలాగే నిల్చుండిపోయింది వసుంధర. ఒక మగ వాడి అందమైన ఆ ఆటబొమ్మకు భవి ష్యత్తు భయంకరంగా కనిపించింది. ★